

[Jan Petersen]

get for beslutningsforslaget: Når SF knytter forslaget direkte an til funktionærloven, men i bemærkningerne henviser til sundhedspersonalet, har man så undersøgt på forhånd, om det umiddelbart får virkning for de personalegrupper, man bl.a. omtaler i bemærkningerne? Jeg tænker på, at ikke alle de grupper, der kunne være relevante her, er omfattet af funktionærloven. Har man overenskomstbestemmelser, er det ikke sikkert, de nødvendigvis ændrer retstilstanden begrundet i en ændring i funktionærloven, så det er et spørgsmål, jeg gerne vil stille til SF.

Afslutningsvis skal jeg sige, at hvis overvejelserne i regeringen og i regeringspartierne ender med, at der bør foretages ændringer af § 5, stk. 2, vil jeg på Socialdemokratiets vegne opfordre arbejdsministeren til at også at se på, om der er andre steder i funktionærloven, hvor vi har brug for ændringer og ajourføring. Der er sket en del på det ansættelsesretlige område siden 1984, da der blev afgivet en betænkning, nr. 1022, hvor en række forslag til ændringer af funktionærloven blev fremsat. Vi vil altså bede arbejdsministeren om at overveje det parallelt med dette her, sådan at vi, hvis vi skal have funktionærloven til forhandling herinde, også får taget lidt bredere fat om nogle af de andre problemer, der også kunne være.

Jens Jørgensen (K.F.):

Egentlig er dette jo et forslag, hvor vi skulle begynde i en helt anden ende, nemlig hvor vi trods al sympati burde begynde at se på begrebet arbejdsskader. Vi burde arbejde konstruktivt med den idé, hvordan man maksimalt undgår, at der overhovedet opstår de problemer, der fører til arbejdsskader og igen fører ud i den problemstilling, som SF med sit forslag til folketingsbeslutning tager op.

Men sådan er verden jo ikke. Selv om man bør satse maksimalt på at forebygge, så vi ikke kommer i denne situation, er verden jo ikke skruet sammen på den måde. Der kommer altid arbejdsskader i et eller andet omfang, hvor beklageligt det end måtte være.

Jeg synes, det er både sympatisk og på mange måder forståeligt, at SF fremsætter dette forslag til folketingsbeslutning. Da det blev forhandlet sidste gang – efter hukommelsen i samlingen 1988-89 – gav den daværende arbejdsminister, hr. Henning Dyremose, udtryk

for nøjagtig det samme synspunkt, nemlig at vi finder både formålet og hensigten med det sympatisk. Jeg synes også, at de bemærkninger, jeg har læst mig til i tilknytning til forslaget, sammenholdt med bemærkningerne tidligere – tilbage i 1986-87 – vidner om, at man tager det alvorligt og seriøst, og den cadeau skal da gives herfra.

Når vi alligevel ikke støtter forslaget, hænger det sammen med begrebet arbejdsskade. Hvad er en arbejdsskade – hvordan kan man definere det? Jeg tror, der ligger nogle problemer af lægelig karakter og af juridisk karakter, som gør det til et meget vanskeligt emne – et emne, som det er meget svært at sige noget præcist og konkret om. Hvis man kunne nå frem til en beskrivelse af visse typer af arbejdsskader, som lægeligt og juridisk er enkel og entydig, synes jeg, der er nogle principper, vi skal drøfte videre.

Men som det allerede er fremgået også af tidligere debatter, er der nogle problemer forbundet med definitionen i loven om arbejdsskadeforsikring, som gør, at hvor megen sympati man end kan have for formålet og ideen, tror vi, det bliver meget svært at få det lagt så præcist ind i det. Derfor vil vi gerne afvente de bebudede undersøgelser og se på sagen senere.

Men som forslaget på nuværende tidspunkt foreligger her, vil vi afvise det.

Charlotte Antonsen (V):

Venstre støtter fortsat arbejdsmarkedets frie forhandlingsret. Derfor er vi imod beslutningsforslaget fra SF.

Når ministeren siger, at regeringen har sympati for tankegangen, vil jeg gerne spørge, hvad det mere præcist er, ministeren har sympati for. For jeg troede egentlig også, at den nye regering mente, at forhandlingerne skulle foregå frit mellem parterne. Og den sag, vi diskuterer i dag, 120-dages-reglen, er jo faktisk det eneste sted i funktionærloven, hvor det er op til parterne selv at træffe en aftale om, hvorvidt 120-dages-reglen skal gælde eller ej. Den gælder ikke automatisk. Man skal lade det indgå i en skriftligt kontrakt i det enkelte tjenesteforhold at bestemme, om det forkortede opsigelsesvarsel efter de 120 sygedage skal gælde. Vi mener altså i Venstre, at parterne fortsat selv skal bestemme, om 120-dages-reglen skal anvendes.